

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๗๑ - ๑๑๐/๒๕๖๐

ศาลปกครองนครราชสีมา  
ศาลจังหวัดนางรอง

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประมวลกฎหมายที่ดิน

พระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗

คดีที่เอกชนยื่นฟ้อง มหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองอ้างว่าเป็นผู้ครอบครองทำประโยชน์ที่ดินพิพาท โดยมีหลักฐานการชำระภาษีบำรุงท้องที่ (ภ.บ.ท. ๕) ผู้ถูกฟ้องคดีใช้ประโยชน์ที่ดินพิพาทเป็นที่ตั้งวิทยาเขต จึงให้ราษฎรออกจากพื้นที่พิพาทและจัดสรรที่ดินแปลงใหม่ให้ราษฎรทดแทนที่ดินแปลงเดิมแต่ลดจำนวนพื้นที่ทำกินลง ผู้ถูกฟ้องคดีได้เข้ามาไถ่ปรับที่ดินทำลายแปลงคันทนาของผู้ฟ้องคดีจนได้รับความเสียหาย ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งคืนที่ดินพิพาท พร้อมปรับสภาพที่ดินให้เหมือนเดิมคืนแก่ผู้ฟ้องคดี หากที่ดินพิพาทขึ้นทะเบียนเป็นที่ราชพัสดุแล้วและไม่สามารถเพิกถอนการขึ้นทะเบียนได้ ขอให้ผู้ฟ้องคดีได้สิทธิในการเช่าที่ดินพิพาทต่อไป และขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีใช้พื้นที่เฉพาะบริเวณที่ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ฟ้องคดีมีเพียงแบบแสดงรายการชำระภาษีบำรุงท้องที่ (ภ.บ.ท. ๕) หรือใบเสร็จรับเงินภาษีบำรุงท้องที่ (ภ.บ.ท. ๑๑) เอกสารดังกล่าวไม่ใช่หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน การที่ผู้ฟ้องคดีเข้าไปครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินราชพัสดุ เป็นการกระทำไม่ชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า การที่ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอได้นั้น ศาลจำเป็นต้องพิจารณาให้ได้ความเสียก่อนว่า ที่ดินพิพาทเป็นที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิยึดถือครอบครองทำประโยชน์ ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างหรือเป็นที่ราชพัสดุเป็นสำคัญ แล้วจึงจะพิจารณาประเด็นอื่นต่อไป จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม